

LECTORIS.

PLACUIT Præsidi et Collegio,
novæ inquisitioni subjicere
Pharmacopoeiam Londinensem, quod
efflagitare equidem videbatur cele-
briorum medicorum præscribendi mo-
dus sanior et contractior; exigebat
præterea institutæ societatis ratio, cui
mandatum erat hoc officium a Rege et
regni Senatu, ut publicæ saluti invi-
gilaret.

Dedecus omnino fore visum est, et
opprobrium meritum, si ulterius scate-
ret medicamentorum apparatus incon-
cinnis et inconditis misturis, quas intu-
lit primæva inscitia, intrusit venenorum
metus, aut perpetua suspicio: quibus
ut obviam irent prisca, fere toti erant
in antidotorum investigatione, quæ ple-
rumque superstitiose et aniliter petierunt
ex oraculis, insomniis, et commentis
astrologicis; et inani spe freti, anti-
dota composita efficiendi, quæ singu-
latim reprimerent cujusvis generis toxi-
cum,

cum, quicquid contagioni adversari animo effinxerant, acervo adjecerunt. Hinc exolevit medicinæ simplicitas, in-
valuitque miscendi, augendi, et accumu-
landi luxuries: Exinde, in nostra tem-
pora fluxit labes. Nos quantum licuit,
cumulum amoliri conati sumus, nonnulla
vero, vi consuetudinis cedentes, po-
steritati corrigenda reliquimus.

Nulli certe usui esset, singulas im-
mutationes enarrare; de fine autem
instituti operis te admonitum volumus,
nec curæ, nec studio nobis fuisse, Phar-
maceutices universæ serinia compilare;
attamen, ni fallat opinio, ditavimus
affatim Apothecas, non tantummodo
medicamentorum numero, sed elegan-
tia, et simplicitate; ut in promptu
habeant artis professores omnino effi-
cacia, explorata, minimeque ingrata
remedia, unde cito, tuto, et jucunde
sanare possint: honestum hoc curanti-
bus votum, et laudabile; ægrotis con-
siliium acceptissimum.

NO-